HILARIUS PICTAVIENSIS. ALBERTUS MAGNUS
Melk, um 1467 Seite 18v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

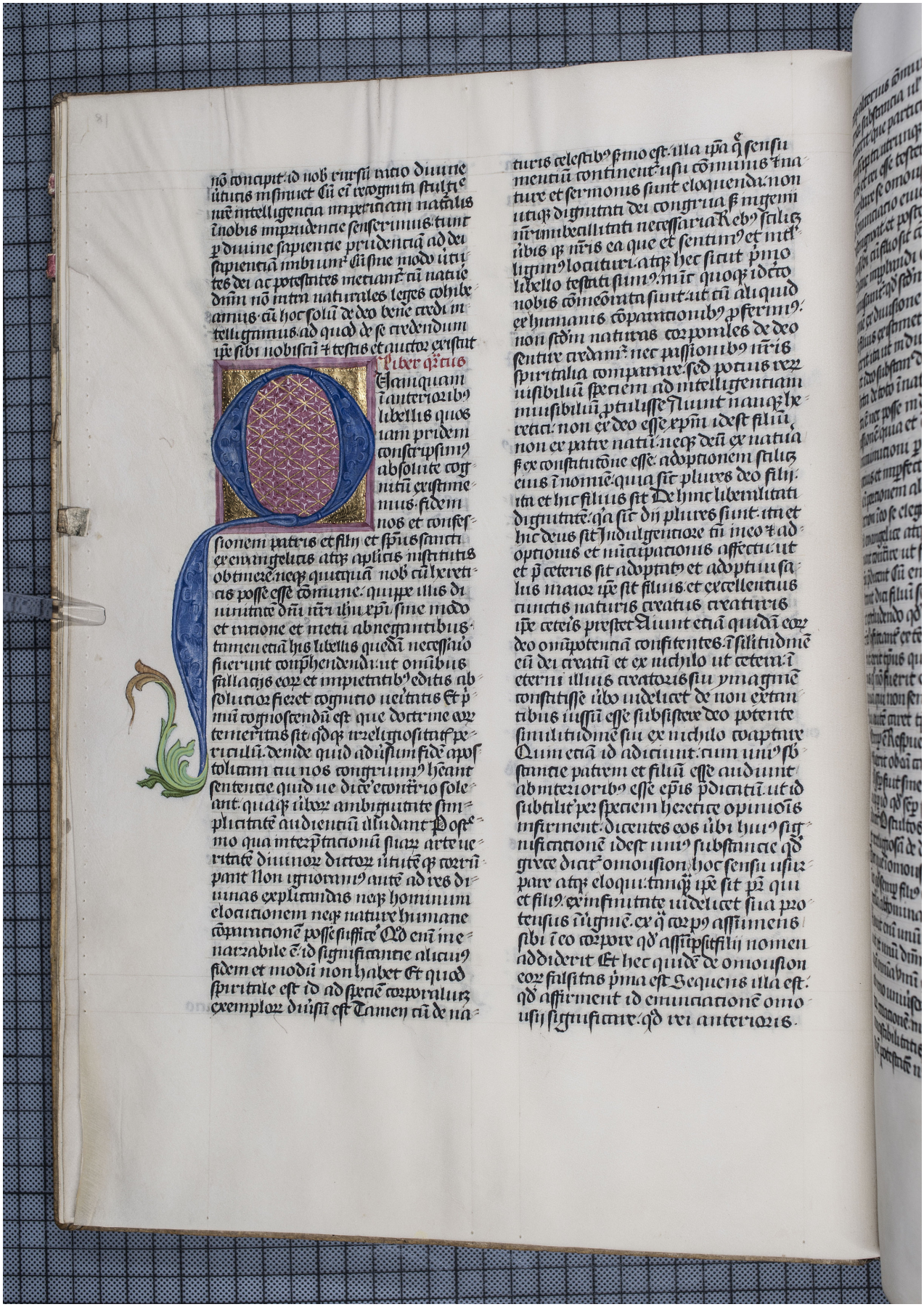

Liber qrtus

Etsi quam in anteriorib9 libellis quos iam pridem conscripsimus absolute cognitu existimemus fidem nos et confessionem patris et filij et spiritus sancti ex euangelijs atq; apl̃ijs institutis obtinere neq; quicquam nob̃ cũ heretijs posse esse cõmune: quippe illis diuinitatem dñi nr̃i ihu xpi sine modo et tractione et metu abnegantibus tamen etiã his libellis quedã necessario fierunt comprehendenda: ut omnibus fallacijs eorũ et impietatib9 editis absoluta fieret cognitio ueritatis et p̃mũ cognoscendũ est que doctrine aut temeritas sit q̃dq; ueli̇gositatis periculũ. deinde quid adiustum fidei apostolicam an nos congruum habeant sententie quid ue dicẽ contrario solent quaq; uiuor ambiguitate simplicitatem audientũ illudant. Postmo qua interpretationũ suarũ arte ueritatem diuinorũ dictorũ utilitatem q; retrũpant non ignoramus antẽ ad res diuinas explicandas neq; hominum eloquationem neq; nature humane cognitionem posse sufficere. Qd enim inenarrabile est id significantie alicuius fidem et modũ non habet. Et quod spirituale est id ad species corporalium exemplorũ diuisũ est. Tamen cũ de naturis celestib9 sermo est. illa ipsa q̃ sensu mentium continent usu cõmunis humanitatis et sermonis sunt eloquenda: non utq; dignitati dei congrua sed infirmitatem nr̃am ueritati necessaria. Rebus siquidem ipis q; nr̃is ea que et sentimus et intelligimus loquituri. atq; hec sicut p̃mo libello testati sumus. mir quoq; id eo nobis cõmentata sunt: ut cũ aliquid ex humanis cõparationib9 p̃ferimus: non sed'm naturas corporales de deo sentire credamur. nec passionib9 nr̃is spiritalia comparare. sed potius res uisibiliũ speciem ad intelligentiam inuisibiliũ p̃tulisse fluunt nam q; ueritatis: non ex deo esse xpm̃ id est filiũ. non ex patre natũ. neq; deũ ex natiuitate ex constitutione esse adoptionem stultis eius nomine. quia sit plures deo filij. ita et hic filius sit. De hinc libertatis dignitate. q̃a sit dñ plures sunt. ita et hic deus sit. Indulgentiore cũ ieco ad optionis et uitiationis affectu. ut et p̃ ceteris sit adoptatus et adoptiuus salus maior ipse sit filius. et excellentius cunctis naturis creatus creaturis ipse ceteris prestet. Diuinitatem quã quidã eorũ deo omnipotentiã confitentes. similitudinem eũ dei creatũ et ex nichilo ut ceteri. in eterni illius creatoris siu ymaginem constitisse uolo uideliet de non existentibus iussũ esse subsistere deo potente similitudinem siu ex nichilo creaturis. Quum etiã id adiciunt. cum unus substantie patrem et filiũ esse audiunt ab interioribus esse epis p̃dicatũ. ut id subtilitate p̃ speciem heretice opinionis infirment. dicentes eos uobis hui9 significationem id est unus substantie q̃d greece dicit omousion. hoc sensu usurpare atq; eloquiu. tunq; ipse sit p̃ qui et filius. ex infinitate uideliet sua protensus in ugnem. ex q̃ corpus assumens sibi in eo corpus qd assumpsit filij nomen addiderit. Et hec quidem de omousion eorũ falsitas p̃ma est. Sequens illa est. qd affirment id enunciationem omousij significare. qd res anteriores.